

והר פירחובא אל-דאען אשר היה אלייך נון לך נחלתו
וירושה והשכבה בה: ולקחת בראותין וככלות האהבה אל-דאען
הביא פראין אשר היה אלייך נון לך ושם במאנו ולכלת
אל-דאען אשר בחר היה אל-דאען לשנן שמו: ובאות
אל-דאען אשר היה בפסים והם אמרות אלו הרוחני היומי
לייהו אל-דאען ביבאנין אל-דאען אשר נשען יהו לאבותינו
לחת לנו ולחת וכלה הנפה מירן והיוו לפול' כבכח הדור
אל-הו: ונענית ואמרות לפנייהו אל-הו אמר אדרבי יודה
בעריכה וגיר שם במפורט והדרט לנו חרול גיטום רבי
ודרעו אתנו הפאנרים נטענו וחונע לנו עברתך שחה: ונאצק
אל-הו ואליך אבתינו ושמע יהו אדרבי קלון וררא את
עבנינו ואתעלבננו ואתולענו: וווענטו יהו המפצעים בסברתך
ובערע נסילה בקמוא גזיל ובאותות בבלטיניס: ובקמוא אל-
הפקום היה ווועלן אנד-דאען האות אווץ ובית דבב ורבש:
וישחה העה רבאותן תארך-אשי פרי הדרכיה אשערתעה ל-
יהודים והצחפו לפיע יהו אל-הו והשתוויה ל-פיע יהו אל-הו:
ושמותם כל-הוב אשר נתקין יהו אל-הו וליבור אנטון
וולדו ודבר אשר בפרקן: כי תיכלה לעשר את
כל-בעישׂת ובוואתך בשנה השלוּשת שנות המשיש ונתה
ללו' לר' יהום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעב: ואמרת
לפי יהו אל-הו בעיטה דעלש מוכהבת וטם נתתו ללו'
וולד' יהום ולא-מננה כבל-מעירן אשר צויתו לא עברני
ספמוצען ו לא שחרתי: לא-אברהי באן מפוש וא-אברהי
ספמוש בפמא ואנתרני מפוש למת שמעתי בקהל יהו אל-הו
עשתי: כל-אשיך צויתע: השקיפה מבמען קד' שון מונדשימים
בריך אתענעם אתי-ישראל ואתה האדמה אשר נהתה לנו באש

ונכשעת לאבנוני ארץ נובת חילך רוכש:
הזה היה אל-דריך מנצח לעשורת אַתְהָקָטָם האלה ואֶת-
המִשְׁפְּטִים וְשִׁבְרָתָם וְעִשְׂתָה וּתְהָמָת בְּכָלִלבָּן וּבְכָלִגְּנָשָׁן:
אֲתָי יְהוָה אֱמֹרָתָם לְהִיוֹת לְלַאלָהִים וְלַלְתֵת בְּדָרְכֵי
וּלְשָׁבְרוּ חֲזֹוןֵם גָּנוּתֵי וְשִׁבְרָתֵי וְלְשָׁבְרָעֵב בְּקָלוֹ: יְהוָה האֱמֹרָתָם
הַזֶּה לְהִיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה קָאָשָׁר וּבְרָלָה וּלְשָׁבְרָעֵב כָּלְמִצְעָדָיו:
וְלֹתְתָּה עַלְיָן עַל כָּל הַגּוֹטָם קָאָשָׁר עַשְׂלָה תְּלָהָה וְשָׁם וְלֹתְפָאָתָה
וְלֹתְתָּה עַמְּכָרֶשׁ לְהִוָּה אֱלֹהִים אֲשֶׁר דָבָר:

ב' נג: **וּבְחַתְּשִׁקְיִים אֲכָלֹת שֶׁ וּשְׁמָחוֹת**
לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְתַחַת עַל־הַאֲבָנִים אַתְּכָל־דָּבְרִי הַתּוֹרָה
הַאֲוֹתָן בְּאַרְכְּנֵבָיו:
וְרוּבָר מִשְׁׂה וְהַלְּקָנִים הַלְּוָסִים
אַל־כְּלִישָׂרָאֵל לְאָמֵד הַסְּפָתָה וְוְשָׁעַן יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם כְּזֹה גַּהֲיָה
לְעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וּשְׁמַעַת בְּכָל־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ עִשְׂתָּה אֶת־
בְּצֻדּוֹן וְאֶת־חַדְקוֹן אֲשֶׁר אָמַגְתָּ מִצְוֹת הַיּוֹם:

ובאו עלייך כל-הקלות האלה ורנתקו והשיגו עד השמיים
כלייא שבעה בקלו יהוה אלהך לשמר מצתי וחתני אש
ארך: ומי בך לאות ומופת כבודך עיר-עולם: פחית אש
לא-עבדך את-יהוה אלהך בשמה ובשםך לבב מרב ב-
ועבדך את-איכך אשר ישילוח יהוה בך בעקב ובצמאן
בכערם ובחלך כל גנני על פריגל על-גראן ..

ס/נ ג' ד' אל' ר' ד' ר' ד' ר' ד'

דרבי הקרתא אשר צעה יהוה אט-משה לרשות את-תני ישרא'ל
באץ מואב מלבר הברית אשפרטה אט-bam:

ויראה משה א-כָל-ישראל ואמך אלוהים אמר ר' איוויאן
כל אשר עשה יהוה לעםך בארץ מניין לפרטיה
בעמי ולכל ארץ: המשות הדתית אשר דוא שמעה
ההופכים הגולים דום: ולא בתרן יהוה יקס צב
ר' עזיבים לאות ואננים לאשמע עד היום הזה: ואולא
ארעאים שרו בפְּרִירָה לאכלה שלמותיכם ממעלכם ונעל
הבלטה מעיל ורבך: להם לא אליהם יון ושרך לא א-ש
לכון פירוש כי עני יהודא אלהים: ותבא אל-תפרק
ויעא סריין באל-חשובנו וגוע מלך החשן לערantan למפ-
ונכם: גונחת אוט ארכום ונתנה לנוחה לראובן ולנבי
ח שבת המקשני: ושכרתם את-דרבי נברית האת ונ-
אתם למע תשדיין את כל-אשר תעשו:

השבד פולטות אורתיה, אבל נאלה אורתיה אין לך צער ושעון
פנילה ורשותה אצלה אורתיה, כי באנלה אושנה לה זה?¹

(1) שָׁרֵן רְבוּנִי, בְּשֶׁבַע שָׁלֹךְ בְּמִשְׁיחָה [בְּלָהָר] אֶת וּמְפַרְּשָׂה
בְּבִירְתַּקְרָעָה, וְרוֹא מִשְׁכָּנָעַ לְכָם לְשָׁלָל אֲוֹפָרָה, וְלָטָרָה,
וְמִזְלָחָקָה. וְאֵם אַיִלָּמִינִים, רְאוֹ אַנְוֹרָ שְׁבָדָג נְלָמָד
שְׁנָאָמֵר "קְסִי אָזֵר עַל בָּא אָזֵר, וְבָבָה הַ עַלְךָ רָזָה", וְלָלָה
בְּלָכְדָּרְתָּן, שְׁנָאָמֵר "בְּרִיחָה דְּמָשָׁרֶץ, בְּפָהָרָאָרָן" וְאַלְקָדְגָּדָה.

ה'ג מאלישע דרבנן צליי,
ב'ג נסח' י, ט' שטחה שאינה של מצה *
ט'ג מתק עזלהות ולא מתק שזוק לא מתק קלות וראוי

אנו נישא אם אבוק אליך וכותב וערכה קתו לי כנגן ווינו מסמכתולק ממענו אם חכם קתת ממענו

**ר' ל' אמר כל אדם
רווא חכמו טהורין מבנו
ובאו מיטרין מבנו :**

ב' פירוש
ונבדל מן היצאנו
החטא והוא מילוי
הראש לתוך גבורתו

ככמיכל: עשייתו כבל אשר צויתנו. טוממי וטומאה
אצקיטה מבען קרשך. (קסיל) מיטטו מה מזולח מטל
אנון נטומת טומאת טומאת (ויקלה נו) חס נזקומי חלטה ונמה

בנין דתורה כוונת רוחם מושבם

יְהוָה
לִמְלֹחָם
כְּסִיסִּיךְ
וְלֹךְ מֶלֶךְ
יְמִים וְזָהָב
מֶלֶךְ יְשֻׁבָּן
לְתֵת אֶת־
וְנַדְרָשָׁה
וְאָמֵר בְּ
וְאָמֵר עַזְבָּן
וְאָמֵר שְׂמָךְ
לִי וְלֹךְ
יְשֻׁאָל
אֲתָּם בְּ
עַמְדוּן
אֱבִיטָן
הַכְּבָנָן וְזֶה
הַוָּה גְּבִירָה
תְּרָאוּנָה
בְּהַמְּתָבָק

ושכתי אנו אוח ד
ישאן שבנה שו
ט מותך *שוויה ולא
בן והיה כנן המנין
הוושען מלך יהודה

אריך ונו'

ב' שנאמר ושבות בכל הארץ:

שבעל תשכחה חזר בז' ויצא בזה לחריות. י-למלך זקן וכסיל נ-מלך שהכל שומענו

1200 1200 1200

וְאֵם יִבּוֹא אָדָם לְחַזֵּן

דברת קץ המגילה
דבר לא מafkaה של
אשר יעצ לוחל אוור
בעיניין ומקפת ברכ
ודאי לא זעירן כל

וילך וישלח לאלהי-יוזט מל' אמר מלך מואב פשע ביהלך אויל-ל'כוא
וזואמר אעללה בפניך כבון בעשי כעמן כספי
ויאמר איה דודר שעלה ויאמר דוד רודר אויל
דר' ישראל מלך יהודה גבל אל'ום יסflo רודר שבש'
אד'יה ביט לומנה ולבחמה אשד ברגלים: ואמ'
אל' אלה בירקא הוה לשלאת המלכים האל
עם ביד' כואוב: ואמר יוזט האין פה בכיא'ילו
אד'יה מאותו עונ' אוד מעבר מל' ישרא
זה אל'ישע בז'עט אשדר'עיק מים עלי' אלה
ושופט ש אונ' דבר'יה ורורו אל' מל' ישרא
וככל' אום: ואמר אל'ישע אל' מל' יואל מות
אל' אל'רבאי אונ' אל'רבאי אונ' יאמ'ר לו מל'
אל' בירקא הוה לשלאת המלכים האלה להר
דר' מואב: ואמר אל'ישע יוזטה באאות אש
פעריו פיל' בעז'ו שפט מל'יז'אה אונ' בשא אס
ל'ין ואס'אראן: ושעה קחר'לי מנג'ו וויל' בונ'
על' ז' יהוה: ואמר בה אונ' יהוה על'ה דרכ' ז'ב
עם ובבם: בירכה אונ' יהוה לא'תראו רוח' ול'א
נס' והנ' הדוא' ומלא מושׂתירם אתם וכוקיבם
ס' נבל' את בעני יהוה נתן אונ' מואב ביד'כ

א. ארבר ווילוור דרבן רחוב קוש תבכחים לנוון ספ"ר
משמיה רחוב קוש תבכחים לנוון ספ"ר
שברבו טויהין ת את וה מופע מה לא' ט' ג'
שוחלו דברי תורה וסוטו דברי הרים
דבר תורה הרבה כה' יונתן לא'ם
עשומל תורה המשמש ואומרי' דבר' ינא'
הוא דין לו קודם משמעת של מיל רוכבי
סוף דבר הכל שמעת האלהים ויא'
שמור כי זה כל הארץ. ט' מא' כי והוא
אמד רבי א"ל עלי'ו' כל העולם כלול כי
בשבילו ר' בא' בדורא' אמר שקלל
העולם כלו' שמעון בן יוחאי אמר ונדר
ויא' אמר לא נבואר כלו' השולדים כלו' אל'

ו-ומפנ' שהאדם חחת רשות יצור
הוא מושל בו ובעל תשובה יוציא להיזר
היציר הרע ודבר זה בגולה גיא, ולטיפח
יר בוגר לאלה יונטו ונאלת רוחה באה

אשר משעבָד באדם. ולכך אין שנייהם ביחס
הנוסף וגאותם הגדיש ולבך אמר כי
מרקבת האנומליה, וידוע עוד כי התשובה
המרגנית הפליליתו שבייא מדרגות הנואל

א שׁ דברים עליונים בעסך התשובה בפונקיה, ה' **ב** היציאה לחירות מכה האומות.

1. שבתונם העגולים בלב אדים שמהשכחו ה' נטירת ה' לא נטיר, לא יכול לכך שנ'